

ת"פ 24514/09/15 - מדינת ישראל נגד דרור פורת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
ת"פ 24514-09-15 מדינת ישראל נ' פורת ואח'

לפני
כב' השופט בני שניא

המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל על-ידי ב"כ עו"ד ברכה פלוס
דרור פורת
על-ידי ב"כ עו"ד שחר חצרוני

מבין

א. כללי

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו, בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) + (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים, התשל"ג - 1973.

הצדדים לא גיבשו הסכמה לעניין העונש וכל צד טען על פי מיטב שיקול דעתו.

ב. עובדות כתב האישום

2. על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 01.09.15 החזיק הנאשם בדירתו בתל אביב סמים מסוכנים שלא כדין, על פי הפירוט הבא:

901 גרם של MDMA בארונית המרפסת שבחדרו; 1.49 גרם MDMA על שולחן בחדרו; 8.82 גרם קנבוס על שולחן בחדרו; 108 גרם קנבוס על שולחן בחדרו; 0.18 גרם קנבוס בקופסא בחדרו; 0.85 גרם קוקאין בתוך בובה על הטלויזיה בחדרו.

3. לשם השלמת התמונה יצוין כי במסגרת כתב האישום נכללו שני נאשמים נוספים אשר התגוררו עם הנאשם בדירה. בענייניו של נאשם 2 נמחק כתב האישום לאור היעדרותו מן הארץ, ואילו נאשם 3 הודה בעבירה של החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית, ונגזר עליו עונש מותנה ופסילת רשיון.

ג. תסקירי שירות המבחן

4. יומיים לאחר הרשעתו, ביום 24.11.15, שוחרר הנאשם ממעצר ונקלט בקהילה טיפולית, בה שהה עד חודש אוגוסט 2016. לאחר מכן, עם התקדמותו בטיפול, הופנה הנאשם לטיפול במסגרת הוסטל הקהילה, המהווה דירת מעבר, ובמסגרת כך שולב בטיפול קבוצתי ונקלט בעבודה בחברת "רב בריח". לאחרונה, ביום 21.12.16, סיים הנאשם בהצלחה את שלב ההוסטל, ועבר להתגורר בבית הוריו בכרמיאל, תוך שהוא צפוי להשתלב בטיפול ביחידה לנפגעי סמים בעירו. תסקירי שירות המבחן שהוגשו מלמדים על התמדתו של הנאשם בהליך הטיפולי הממושך, ועל השינוי החיובי שחל בחייו מאז.

בתסקיר הראשון שנערך בעניינו של הנאשם התייחס שירות המבחן לנתוני האישיים: בן 26, רווק, סיים 11 שנות לימוד ומתאר קשיי קשב וריכוז אשר גרמו לבעיות התנהגות במסגרת החינוכית. הנאשם תיאר כי החל להשתמש בסמים מסוג חשיש בהיותו תלמיד כיתה ט', בנסיבות חברתיות, וכי לאחר מכן החל לקיים אורח חיים התמכרותי. לא גויס לצבא בשל עברו הפלילי כנער. עוד נמסר מפי הנאשם כי כנער השתתף בהליך טיפולי אשר הסתיים בהצלחה, וכי בני משפחתו מהווים עבורו גורמי תמיכה בעת הצורך, אף כי לא שיתף אותם בהתמכרותו המחודשת מאחר שהתבייש בכך.

שירות המבחן התרשם מבחור צעיר הסובל מבעיית התמכרות לסמים אשר משפיעה על חוסר היציבות בחייו, והעריך כי המעצר בתיק זה קטע תהליך התדרדרות בו היה נתון ואיפשר לו לחזור ולהתייחס לבעיית ההתמכרות ממנה הוא סובל. לאור נכונותו להשתלב בהליך טיפולי אינטנסיבי, הופנה הנאשם כחלופה למעצרו **לטיפול בקהילה טיפולית** למכורים לחומרים פסיכואקטיביים, ולאור התקדמותו בהליך הטיפול המליץ שירות המבחן לאפשר את המשך הטיפול, ולדחות את מועד הדיון לעניין העונש. גם בתסקיר המשלים שנערך לאחר דחיית הדיון התרשם שירות המבחן מתהליך חיובי ומשמעותי שעובר הנאשם, והמליץ על דחייה נוספת בטרם מתן התייחסות לשאלת העונש.

בתסקיר השלישי שנערך בעניינו של הנאשם, בתום תקופת אבחון בת שנה, עמד שירות המבחן על השינוי שחל בהתנהגותו ובחייו של הנאשם, והעריך כי פחת משמעותית הסיכון להישנות עבירות, וכי התהליך השיקומי אותו עבר היה משמעותי בעבורו. עוד העריך שירות המבחן כי הטלת עונש מאסר כיום, גם בעבודות שירות, עשוי להביא לרגרסיה במצבו, וכי יש לאפשר את המשכו של התהליך השיקומי תחת פיקוחו של שירות המבחן. לפיכך, הומלץ על הטלת צו מבחן למשך שנה, לצד של"צ בהיקף של 150 שעות. עונש זה, כך להערכת שירות המבחן, יביא להפחתת הסיכון להישנות עבירות, ויחזק את סיכויי שיקומו של הנאשם.

ד. עבר פלילי

5. מטעם **המאשימה** הוגש רישומו הפלילי של הנאשם, הכולל, לצד רישום ללא הרשעה, גם הרשעה בגין עבירה של החזקת סם לצריכה עצמית. בגין הרשעה זו הוטל על הנאשם ביום 24.04.13 מאסר על תנאי בן 5 חודשים.

ה. ראיות הנאשם לעונש

6. מטעם הנאשם העידו אמו ואביו, הוגש מכתב מטעם דודו ומטעם הנאשם עצמו.

אמו של הנאשם סיפרה אודות מספר טרגדיות שאירעו במשפחת הנאשם, וביניהן - מותו של דודו מדום לב, מחלת סרטן אשר תקפה את דודתו, ומספר ניתוחים רפואיים אשר עברה האם עצמה. להערכתה, נסיבות קשות אלו, בהם הייתה טרודה, הביאו לכך שפספסה את ההתדרדרות בה מצוי בנה, וכמעט שאיבדה אותו. היא תיארה את הקושי שחוותה עקב מעצרו של בנה, כמו גם הקושי והבושה מהם סבל הנאשם, והתייחסה להשלכות החיוביות של ההליך הטיפולי על התנהגותו של הנאשם, ועל מערכת היחסים ביניהם. כן ציינה כי היא ואביו של הנאשם השתתפו בסדנאות להורים של מכורים לסמים. לבסוף, הביעה תקווה כי הנאשם ימשיך בדרך החיובית בה החל, ויזכה להתחלה חדשה.

אביו של הנאשם התייחס לאופיו החיובי של הנאשם, והעיד כי בנו סבל מהפרעות למידה אשר גרמו לירידה בערך העצמי, ולשימוש בסמים. הוא הוסיף כי הוא ורעייתו אכן התקשו בזיהוי מצבו של הנאשם, אך כי הסדנאות שעברו נתנו להם כלים להבין את בעיית ההתמכרות של בנם וכיצד לסייע לו. עוד ציין כי הוא מלא הערכה לדרך שעבר בנו מאז פתיחת ההליך, תוך התמדה עיקשת וכנה בהליך השיקומי וקצירת הישגים משמעותיים במסגרתו. לבסוף, ביקש מבית המשפט לנהוג בו במידת הרחמים, ולאפשר לו להמשיך בתהליך השיקומי.

דודו של הנאשם עמד על אופיו החיובי של הנאשם ועל היותו אדם אחראי ומסור. כן התייחס ללקיחת האחריות מצדו של הנאשם ולרצונו של הנאשם להשתקם, וביקש מבית המשפט לאפשר זאת.

הנאשם בדברו האחרון הביע צער וחרטה על העבירות שביצע, והתייחס למעורבות התומכת של משפחתו בהליך השיקומי, לתובנות משמעותיות אליהן הגיע כתוצאה ממנו, ולשינויים שחלו בו כתוצאה מכך, הן בפן הנפשי, והן בפן הפיזי, בצורה של עלייה משמעותית במשקל. הנאשם ציין כי במסגרת הטיפול לקח על עצמו מספר תפקידים הדורשים הפעלת שיקול דעת, לקיחת אחריות, ויכולות ניהול, וכי זכה לאמון המטפלים והמטופלים, והדבר עזר לו בבניית ביטחונו העצמי. כן ציין כי כעת הוא משמש בהוסטל בתפקיד רכז, תפקיד בכיר המחייב קשר ישיר עם המדריך, כי מצא עבודה במפעל, וכי הזדמן לו להרצות בפני בני נוער בנושא הסכנות שבשימוש בסמים. לבסוף, הנאשם ציין כי הוא שואף להקים משפחה, ללמוד מקצוע, ולהתקדם בחיים, וביקש מבית המשפט לאפשר לו לנצל את ההזדמנות שניתנה לו, ולהמשיך בהליך השיקומי.

טיעוני הצדדים לעונש

1.

7. התביעה הדגישה בטיעוניה את חומרתן של עבירות הסמים, ואת הערכים החברתיים המוגנים הנפגעים מעבירות אלה. כן ציינה כי הנאשם היווה חוליה בשרשרת הפצת הסם, וביקשה לזקוף לחובתו את העובדה שבחזקתו נתפסו סמים מסוכנים מסוגים שונים, ובכמות נכבדה, עניין אשר יש בו כדי להעיד על מעורבותו העמוקה בעולם הסמים. עוד התייחסה התביעה לעברו הפלילי של הנאשם ונטען כי לנאשם ניתנו מספר הזדמנויות לשוב למוטב, אך הוא בחר לפרש באופן שגוי את גישתו הסלחנית של בית המשפט ולהסלים את מעשיו. לבסוף, בהתחשב במכלול הנסיבות, עתרה התביעה לקביעת מתחם של 3-5 שנות מאסר, ולהטלת ענישה ברף התחתון של המתחם לאור התהליך השיקומי בו מצוי הנאשם. זאת לצד מאסר על תנאי, קנס, פסילת רישיון, וחילוט כספים על סך 23,650 ש"ח שנתפסו בחזקת הנאשם.

8. בא כוח הנאשם התייחס להודאתו המוקדמת של הנאשם בהחזקת הסמים, וטען כי היא משקפת חרטה כנה. כן התייחס הסניגור להתקדמותו המשמעותית של הנאשם בהליך השיקומי בו הוא לוקח חלק, ולכך שמצא עבודה מסודרת. באשר לרישום הפלילי טען הסניגור כי מעבר לכך שחלקו נוגע לעבירות שבוצעו בשעה שהיה קטין, כל העבירות בוצעו על רקע של שימוש בסמים, וכי לפיכך, בהתחשב בהליך השיקומי הרציני שעבר הנאשם - אין חשש להישנות העבירות. לבסוף, נמנע בא כוח הנאשם מלהתייחס למתחם העונש ההולם, וביקש כי בית המשפט יעשה שימוש בסמכותו לסטות מן המתחם שייקבע על מנת לאמץ את המלצת שירות המבחן, וזאת מכוח סעיף 40 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן - **חוק העונשין**), ובהתאם לפסיקה שהוגשה.

דין והכרעה

2.

9. עבירת הסמים אותה ביצע הנאשם, החזקת סמים מסוכנים מסוגים שונים ובהיקף נרחב שלא לשימוש

עמוד 3

עצמי, פוגעת משמעותית בערכים עליהם ביקש המחוקק להגן, ועיקרם - שמירה על שלום הציבור והגנה עליו מפני הנזקים החברתיים, הן הישירים והן העקיפים, אשר נגרמים כתוצאה משימוש בסמים מסוכנים.

10. בית המשפט העליון עמד במספר רב של פסקי דין על הצורך במיגור תופעת הסמים, אשר לה השפעה מכריעה גם על תחומי עבריינות נוספים, ועל חשיבות התפקיד שמוטל על בתי המשפט למלא במאבק זה, על ידי הטלת ענישה מוחשית ומרתיעה.

במסגרת ע"פ 7952/15 **מדינת ישראל נ' שץ** (15.02.16) עמד בית המשפט העליון על חומרה הטמונה בעבירות הסמים.

וכך נקבע:

"בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה הרבה הטמונה בעבירות סחר והפצה של סמים, לא כל שכן סמים מסוכנים המוגדרים 'קשים' (ראו למשל: ע"פ 6747/11 מדינת ישראל נ' אבו ריק (3.1.2013)), ועל הצורך להיאבק בהן באמצעות ענישה משמעותית ומרתיעה (ע"פ 9482/09 ביטון נ' מדינת ישראל, פסקה 24 (24.7.2011)). זאת, לאור הנזק הרב שהן מסבות לא אך למשתמשים הישירים בסם, אלא לחברה כולה, הסובלת מעבירות רכוש ואלימות מצד העוסקים בסחר ומלקוחותיהם"

11. בנוסף לפגיעה בערכים המוגנים, בעת קביעת מתחם הענישה יש להתחשב גם בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. במסגרת זו ראיתי להתחשב במגוון הסמים שנתפסו אצל הנאשם, סוגם, ומשקלם. בחזקתו של הנאשם נמצאו 3 סוגי סמים במשקלים שונים: 902.49 גרם MDMA, שהינה כמות השקולה למאות רבות של מנות סם. 117 גרם קנבוס, פי 7.8 מהחזקה הקבועה בחוק לעניין לצריכה עצמית. ו-0.85 גרם קוקאין, פי 2.83 מהחזקה הקבועה בחוק לעניין צריכה עצמית.

12. ניתן לומר, בעיקר ביחס לסם ה-MDMA, כי מדובר בכמות משמעותית ביותר של סם מסוכן, אשר הפצתו טומנת בחובה סכנות קשות ביותר הן לציבור המשתמשים והן לציבור הרחב.

לעניין הסכנות הכרוכות בסם זה ראו ת"פ (ב"ש) 8113/08 **מדינת ישראל נ' בודרם רפי** (19.11.08).

בכך, וגם בעובדה שברשותו של המשיב נמצאו סוגי סם נוספים במשקלים לא מבוטלים, טמונה חומרה יתירה (ראו סעיף 40ט(3) לחוק העונשין, ביחס לנזק הצפוי מביצוע העבירה).

13. יחד עם זאת, בעת בחינת הנזק שהתמש בפועל, יש לזכור כי לבסוף נתפסו הסמים המסוכנים על ידי המשטרה, ולא מצאו את דרכם לידי ציבור המשתמשים.

באשר לפסיקה הנוהגת, מצאתי להתייחס לפסקי הדין הבאים:

ע"פ 2279/15 **ואדים בורוחוב נ' מדינת ישראל** (31.01.16) - שם דובר בנאשם אשר הורשע בשני אישומים. האישום הראשון - החזקת סמים לצריכה עצמית. האישום השני - החזקת כלים לצריכה עצמית והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית, לאחר שבביתו ובחצרו נמצאו 293 טבליות MDMA, מעל 50 גרם קוקאין, 17.60 גרם חשיש, ומשקל אלקטרוני. בית המשפט המחוזי קבע כי המתחם ביחס לאישום השני נע בין 24-48 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. לבסוף, ביחס לשני האישומים, ובהתחשב בעברו הפלילי המכביד של הנאשם, גזר

את עונשו ל-28 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. במסגרת הערעור שהגיש הנאשם התייחס בית המשפט העליון לחומרת העבירות בהן הורשע המערער ולצורך בהטלת ענישה מרתיעה, וקבע כי העונש שנגזר הינו ראוי ומאוזן.

ע"פ 1932/15 **פיליפ בן סעדון נ' מדינת ישראל** (17.04.16) - שם דובר בנאשם אשר החזיק בביתו סם מסוכן מסוג MDMA בכמות של 446 כדורים, סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 406.71 גרם, סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 26.4 גרם, ושני משקלים אלקטרוניים. בית המשפט המחוזי קבע כי המתחם נע בין 16 ל-60 חודשי מאסר בפועל. בגדרו, גזר את עונשו של הנאשם ל-42 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים, וזאת לאור עברו הפלילי המכביד והעובדה שבחר לעזוב מיוזמתו את ההליך הטיפולי שהוצע לו. בית המשפט העליון דחה את ערעור הנאשם, תוך שעמד על החומרה המיוחדת הקיימת בעבירות של החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית בכמויות משמעותיות.

עוד ניתן לציין מספר פסקי דין אשר ניתנו טרם תיקון 113 לחוק העונשין ונסיבותיהם דומות מאוד לעניינו. בגדרי פסקי דין אלו הורשעו נאשמים בהחזקת כמויות משמעותיות של סם מסוכן מסוג MDMA שלא לצריכה עצמית, לעתים לצד סמים מסוגים אחרים, ונגזרו עליהם עונשים שבין 22-36 חודשי מאסר בפועל. כך למשל בע"פ 8215/08 **חסן יוסף נ' מדינת ישראל** (15.12.08) הורשע נאשם בהחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית ובעשיית מעשה כדי להפריע לשוטר במילוי תפקידו, לאחר שנתפס כשברשותו 1000 כדורי סם מסוכן מסוג MDMA. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם 24 חודשי מאסר, חרף העובדה שהנאשם עבר הליך שיקומי ממושך בעידוד ובפיקוח שירות המבחן. בית המשפט העליון קבע כי גם בהתחשב בהליך השיקומי, העונש הינו ראוי ומידתי (כן ראו ע"פ 9979/08 **רפי בודרם נ' מדינת ישראל** (21.04.09); ע"פ 10498/05 **מרדכי אלמקייס נ' מדינת ישראל** (22.05.16); ת"פ (נצ') 1252/02 **מדינת ישראל נ' משה בן יעקב בן סוסן** (10.09.03); ת"פ (חי') 3967-09-11 **מדינת ישראל נ' הדי אלפקיר** (19.12.11)).

על יסוד כלל הנתונים שפורטו לעיל, אני קובע כי מתחם העונש ההולם בנסיבות המקרה שלפנינו נע בין 18-36 חודשי מאסר בפועל.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

14. אבחן כעת את הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, ובשלב זה - מבלי ליתן משקל לשיקול השיקום.

הודאה וקבלת אחריות - הנאשם הודה בפתח ההליך המשפטי, ומבלי שגיבש עם התביעה הסדר כלשהו לעניין האישומים המיוחסים לו או העונש. מעבר לחסכון בזמן ציבורי הכרוך בכך, יש בהודאתו של הנאשם כדי ללמד על לקיחת אחריות אמיתית, אשר בעטייה זכאי הנאשם להקלה משמעותית בעונשו.

עבר פלילי - לחובתו של הנאשם 2 רישומים פליליים: הרשעה יחידה משנת 2013 בגין החזקת סם לצריכה עצמית, בגדרה נגזר דינו של הנאשם לעונש מותנה, ורישום ללא הרשעה מבית המשפט לנוער, בגין עבירות סמים, התפרצות, והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, מהשנים 2004-2006.

בקביעת עונשו של הנאשם בתוך המתחם, ראיתי ליתן משקל לחומרה לעבר הפלילי, אך אינני סבור כי מדובר במשקל משמעותי, בהינתן העובדה כי הרשעתו האחרונה של הנאשם הייתה בעבירה של החזקת סם לצריכה

עצמית וכי הרישום מבית המשפט לנוער ישן באופן יחסי.

נתונים אישיים - נתתי דעתי לנתוניו האישיים של הנאשם. הודעותיהם של בני המשפחה מלמדות על אופיו החיובי של הנאשם, ועל נסיבות משפחתיות מורכבות. מתסקירי שירות המבחן ומהראיות שהוצגו נראה כי הנאשם זוכה לתמיכת משפחתו אשר מודעת לקשייו ועושה ככל שבידה על מנת לסייע לו.

15. על יסוד נתונים אלה, ובלי להתחשב בשיקולי שיקום, היה מקום לגזור על הנאשם עונש של 22 חודשי מאסר, וכן להפעיל את המאסר המותנה באופן ששלושה חודשים יופעלו במצטבר וחודשיים בחופף.

סטייה מהמתחם בשל שיקולי שיקום

16. בהתאם לסעיף 40ד לחוק העונשין, רשאי בית המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם שנקבע ולגזור את עונשו של נאשם בהתאם לשיקולי שיקומו, אם מצא כי "הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם". לשם כך, נקבע כי יש להצביע על פוטנציאל שיקומי גבוה (ע"פ 1903/13 **עיאשה נ' מדינת ישראל** (14.7.2013); ע"פ 5146/14 **עדי אורן נ' מדינת ישראל** (05.02.15); ע"פ 4944/15 **חסדי חן שרעבי נ' מדינת ישראל** (04.02.16)).

כפי שעולה מתסקירי שירות המבחן, הנאשם עבר הליך שיקומי מרשים, בו התמיד במשך תקופה ארוכה, אשר העניק לו כלים להתמודד עם התמכרותו לסמים והביא לשיפור מבורך באורחות חייו. **אין המדובר בהליך שיקומי הממוקד בעיקר בגמילה פיזית ובשיחות שערך עם גורמי טיפול בשירות המבחן, אלא בשינוי עמוק שמצא ביטוי בהשתלבות ממושכת בקהילה טיפולית, ובהמשך שילוב בהוסטל טיפולי והשתלבות במעגל העבודה,** ובהקשר זה - סבורני כי תסקירי שירות המבחן מדברים בעד עצמם. חשוב אף לציין כי משפחתו של הנאשם התגייסה לסייע לנאשם כך שגם בהיבט זה, נראה כי יש מקום לאופטימיות רבה ביחס ליכולתו של הנאשם להמשיך ולשמור על אורח חיים נורמטיבי. ניתן להניח כי גזירת עונש מאסר בפועל תוריד לטמיון את מאמצי השיקום ותבטל את ההישגים הטיפולים. כאשר מדובר בנאשם צעיר יחסית (28) אשר כל חייו לפניו, המשקל שיש להליך השיקומי אף משמעותי יותר.

יוצא אפוא כי יש מקום ליתן משקל משמעותי לכברת הדרך השיקומית שעבר הנאשם, כך שהגעתי למסקנה לפיה ניתן להסתפק במקרה דנן בהשתתפות עונש מאסר בן 6 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות.

שלוש הערות ביחס למסקנה זו:

הראשונה - הנאשם הוחזק במעצר תקופה בת 3 חודשים (1.9.15 - 24.11.15), עד שחרורו לקהילה הטיפולית, וכיון שאינני מורה על ניכוי תקופה זו, ניתן לראות בענישה המוטלת ככזו המשקפת 9 חודשי מאסר, דהיינו סטייה של 16 חודשי מאסר מטעמי שיקום, וזו תואמת לטעמי את טיב ההליך השיקומי והשינוי הדרמטי שערך הנאשם באורחות חייו.

השנייה - אני ער להמלצת שירות המבחן להימנע מהטלת מאסר לריצוי בעבודות שירות, אולם אינני סבור כי יהיה באקט זה כדי להוריד לטמיון את מאמצי השיקום ודומני כי לא ניתן להימנע כליל מהטלת עונש מאסר.

השלישית - הטלת עונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, תאפשר גם הטלת צו מבחן, אשר חשוב מבחינה טיפולית ואף יאפשר לבית המשפט לפקח על התמדתו של הנאשם בהליך השיקומי, ובמקרה של ביצוע עבירה נוספת או היעדר שיתוף פעולה עם שירות המבחן - לגזור את דינו מחדש. הנאשם מוזהר בהקשר זה.

ח. סיכום

17. על יסוד האמור לעיל, ראיתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) 6 חודשי מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות אשר יבוצעו במועצה הדתית כרמיאל, החל מיום 16.3.17 בשעה 08:00 שאז יתייבב הנאשם בפני הממונה על עבודות שירות.

(ב) אני מפעיל את עונש המאסר המותנה בן חמשת החודשים שהוטל על הנאשם בת"פ (אילת) 47551-11-12 בחופף לעונש המאסר שהוטל בסעיף א'.

(ג) 10 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם תוך 3 שנים יעבור עבירה על פקודת הסמים שהיא פשע.

(ד) 3 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם תוך 3 שנים יעבור עבירה על פקודת הסמים שהיא עוון.

(ה) קנס בסך 10,000 ₪ או 100 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ולא יאוחר מיום 1.5.17.

(ו) אני פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים, וזאת על תנאי, והתנאי שלא יעבור עבירה על פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 תוך שנתיים.

(ז) אני מורה על חילוט כספים בסך 23,650 ₪ במזומן, כמפורט בהודעת החילוט.

(ח) אני מטיל על הנאשם צו מבחן לתקופה בת 12 חודשים.

ניתן צו כללי למוצגים לשיקול דעת קצין משטרה ו/או התביעה.

ניתן היום, ד' טבת תשע"ז, 02 ינואר 2017, במעמד הצדדים.